

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 31/09

23 kwietnia 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-261/07 i C-299/07

VTB-VAB NV / Total Belgium NV i Galatea BVBA / Sanoma Magazines Belgium NV

PRAWO WSPÓLNOTOWE STOI NA PRZESZKODZIE OBOWIĄZYWANIU PRZEPISÓW KRAJOWYCH, KTÓRE, NIE UWZGLĘDNIAJĄC SPECYFICZNYCH OKOLICZNOŚCI DANEGO PRZYPADKU, ZAKAZUJĄ SKŁADANIA PRZEZ SPRZEDAWCĘ JAKICHKOLWIEK OFERT WIĄZANYCH KONSUMENTOWI

Państwa członkowskie nie mogą przyjąć bardziej restrykcyjnych środków niż te, które określa dyrektywa, nawet gdyby miało to na celu zapewnienie wyższego poziomu ochrony konsumentów

Dyrektywa wspólnotowa o nieuczciwych praktykach handlowych¹ ma na celu przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ustanawia ona ogólny zakaz stosowania nieuczciwych praktyk handlowych, które mogą doprowadzić do zniekształcenia zachowań gospodarczych konsumentów. Ustanawia ona również przepisy dotyczące wprowadzających w błąd i agresywnych praktyk handlowych. Ponadto, załącznik I do wspomnianej dyrektywy zawiera wykaz praktyk handlowych, które są nieuczciwe w każdych okolicznościach.

Od początku 2007 r. Total Belgium, spółka zależna grupy Total, która dokonuje między innymi dystrybucji paliw na stacjach benzynowych, oferuje konsumentom posiadającym kartę Total Club, za każde zatankowanie przynajmniej 25 l paliwa do samochodu lub przynajmniej 10 l do motoroweru, nieodpłatną pomoc drogową przez okres trzech tygodni. VTB, spółka, zajmująca się świadczeniem usług pomocy drogowej wniosła do sądu krajowego pozew o zaniechanie przez Total Belgium tej praktyki handlowej, gdyż stanowi ona w szczególności ofertę wiążaną, która jest zakazana na mocy ustawodawstwa belgijskiego².

Drugie z postępowań sądowych dotyczy sporu pomiędzy Galatea, spółką prowadzącą sklep z bielizną w Schoten (Belgia) i Sanoma, spółką zależną fińskiej grupy Sanoma, będącej wydawcą licznych czasopism, w tym tygodnika *Flair*. Do wydania *Flair* z dnia 13 marca 2007 r. dołączony był bon uprawniający do rabatu przy zakupie towarów sprzedawanych w określonych sklepach z bielizną. Galatea wniosła pozew o zaniechanie, podnosząc, że Sanoma naruszyła ustawodawstwo belgijskie.

¹ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 149, s 22).

² Artykuł 54 ustawy z dnia 14 lipca 1991 r., Moniteur belge z dnia 29 sierpnia 1991 r.

W tych okolicznościach, Tribunal de commerce w Antwerpii, przed którym zawisły te dwie sprawy przedłożył Trybunałowi Sprawiedliwości pytania. Sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy wykładni dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustanowieniu takich przepisów krajowych, jak wskazane przepisy belgijskie, które poza pewnymi wyjątkami i nie uwzględniając specyficznych okoliczności konkretnego przypadku, ustanawiają ogólny zakaz składania przez sprzedawcę ofert wiązanych konsumentom.

Tytułem wstępu Trybunał zauważył, że oferty wiązane są działaniami handlowymi wyraźnie wpisującymi się w ramy strategii handlowej podmiotów gospodarczych, mającymi bezpośrednio na celu promocję i płynność sprzedaży prowadzonej przez te podmioty. Wynika z tego, że są one praktykami handlowymi w rozumieniu dyrektywy³ i są w związku z tym objęte jej zakresem stosowania.

Następnie Trybunał przypomniał, że dyrektywa dokonuje całkowitej harmonizacji na poziomie wspólnotowym, przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych. W związku z tym, **państwa członkowskie nie mogą przyjąć bardziej restrykcyjnych środków niż te, które określa dyrektywa, nawet gdyby miało to na celu zapewnienie wyższego poziomu ochrony konsumentów.**

W tym względzie należy stwierdzić, że ustanawiając domniemanie niezgodności z prawem ofert wiązanych, przepisy krajowe, takie jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, nie spełniają wymogów ustanowionych dyrektywą.

Ustawodawstwo belgijskie wprowadza w istocie zakaz składania ofert wiązanych, który ma charakter zasady, mimo iż praktyki te nie są wymienione w załączniku I do dyrektywy. Tymczasem załącznik ten zawiera wyczerpującą listę praktyk handlowych zakazanych w każdych okolicznościach, które w związku z tym nie są poddawane ocenie w ramach konkretnego przypadku.

Należy wreszcie dodać, że prawidłowości takiej wykładni nie podważa okoliczność, że prawo belgijskie przewiduje określoną liczbę wyjątków od wspomnianego zakazu składania ofert wiązanych.

W związku z tym, wykładni dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustanowieniu przepisów krajowych takich jak te, które stanowią przedmiot postępowań przed sądem krajowym i które, poza pewnymi wyjątkami i nie uwzględniając specyficznych okoliczności danego przypadku, zakazują składania przez sprzedawcę jakichkolwiek ofert wiązanych konsumentowi.

³ Art. 2 lit. d) dyrektywy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : ES, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-261/07>
[i C-299/07](#)*

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS „Europe by Satellite”, serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji, L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249 lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956